

Позитивним для впровадження у вітчизняне законодавство є досвід країн Європейського Союзу та США, за яким застосовується підхід вилучення з сім'ї не жертви насильства, а особи, яка його вчинила.

Є цікавим досвід Бразилії, яка прийняла закон про сімейне насильство стосовно жінок. Відповідно до цього закону, працівникам правоохоронних органів дозволяється затримувати агресора не тільки за вчинення насильства в сім'ї, а й у випадках, коли в його діях існує реальна загроза для життя жертви цього насильства. Було збільшено терміни позбавлення волі (з 6 місяців до 3 років).

Розглядаючи досвід діяльності спеціальних відділів поліції по боротьбі з домашнім насильством, які створені у кожному районному поліцейському відділку Англії, поліцейські, які прибули на виклик, пов'язаний із домашнім насильством, можуть затримати особу, яка вчинила насильство в сім'ї, навіть без прохання жертви сімейного насилля.

За законодавством Республіки Польщі, одним із заходів впливу на правопорушників є «подання ухвали про покарання до відома публіки в загальному порядку».

Отже, будь-яке запозичення досвіду зарубіжної країни має обов'язково враховувати специфіку нашої країни, реальні потреби її нормотворчої та правозастосовної діяльності. Повинні аналізуватися і враховуватися досвід багатьох держав, визначатися недоліки та переваги досвіду тих чи інших держав і на підставі їх порівняльного аналізу обиратися найбільш прийнятні для України варіанти й формулюватися пропозиції щодо вдосконалення наукового підґрунтя для формування законодавства.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ТЕТЯНА ОЛЕКСАНДРІВНА КОВТУН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ НАД ДІТЬМИ

Жорстоке ставлення по відношенню до дітей – поширене явище. Також й сьогодні багатьох дітей б'ють і нехтують. Дуже часто вони стають жертвами людей, які повинні піклуватися про них. Батьки, члени сім'ї чи знайомі застосовують насильство над дітьми. Вони рідше стають жертвами незнайомих людей, педофілів чи злочинців. Запобігання фізичному та психологічному насильству є метою фахівців у сфері захисту дітей.

Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права дитини передбачає, «... що діти також є людьми і, в цьому сенсі, мають право на

основні права людини. Крім того, діти мають право на спеціальний захист та підтримку». 192 країни, що ратифікували цю конвенцію, зобов'язані вживати профілактичних заходів щодо захисту дітей від насильства.

Профілактика – це дуже складний процес. Профілактичні заходи вжити непросто. Причини насильства, фактори ризику, цільові групи та заходи є різними. Суспільство і особливо батьки, школа, різні установи та організації зобов'язані бути активними в цій галузі. Координований підхід також має велике значення. Мова йде про сучасність та майбутнє дітей та суспільства в цілому.

Проблема захисту дітей з усіма пов'язаними з нею особистісними, часовими і фінансовими витратами вимагає інтенсивного і довгострокового обговорення, планування та реалізації заходів.

До сьогоднішнього дня модель психіатра Г. Каплана щодо профілактики жорстокого поводження з дітьми відіграє важливу роль у вирішенні проблеми захисту дітей. Він поділив види профілактики на первинну, вторинну та третинну профілактику залежно від часу втручання. Первинна профілактика призначена для запобігання виникненню розладів і проблем. Вторинна профілактика спрямована на запобігання подальшого розвитку розладів. Третинна профілактика намагається запобігти або зменшити негативні наслідки.

Незважаючи на всі труднощі, необхідно займатися профілактикою. Профілактика, як ідея, є привабливою і породжує сподівання, що такі страхітливі явища, як жорстоке ставлення по відношенню до дітей, будуть вирішені.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.226

ОЛЕНА ВАЛЕНТИНІВНА КОЗАЧЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОБУТОВЕ НАСИЛЬСТВО В ІНДІЇ

Термін «побутове насильство» означає насильство, яке виникає поміж двома людьми в сім'ї. Воно може бути по відношенню до чоловіка або дружини, дочки або сина, батьків, бабусь та дідусів. Починаючи з 1983 року *побутове насильство* визнається як кримінальний злочин, що карається 3 роками позбавлення волі та штрафом згідно з Кримінальним кодексом Індії. Точне визначення побутового насильства (також відомого як *домашнє насильство*) дається в Законі про захист жінок від насильства в сім'ї (2005), який захищає жінок від фізичного, емоційного, сексуального та економічного насильства і словесних образ. Цькування